

DOI: 10.31548/hspedagog13(3).2022.25-33

УКД 378.048.2:003.08

ОСОБЛИВОСТІ СТВОРЕННЯ АКАДЕМІЧНИХ ТЕКСТІВ, ЇХ СТРУКТУРА ТА ПІДГОТОВКА ДО ПУБЛІКАЦІЇ**БОЯРЧУК С. В.**, кандидат сільськогосподарських наук, доцент,
завідувач відділу докторантури та атестації наукових кадрів**Національний університет біоресурсів і природокористування України***E-mail:* boiarchuk.serhii@nubip.edu.ua**ВАКУЛЕНКО В. Л.**, кандидат економічних наук, завідувач відділу аспірантури
Національний університет біоресурсів і природокористування України*E-mail:* vakulenko@nubip.edu.ua

Анотація. *Вирішення проблеми формування академічних текстів є одним із ключових для створення результативної системи забезпечення якості освіти та науки. Сьогодні дані питання є предметом дослідження як зарубіжних, так і вітчизняних науковців, оскільки особливості створення академічних текстів є багатограним і складним явищем. У дослідженні було використано загальнонаукові (узагальнення, порівняння, індукція і дедукція) та емпірико-теоретичні методи (аналіз, синтез). Використання системно-структурного аналізу дало можливість розмежувати основні особливості створення академічних текстів, їх структура та підготовка до публікації. Встановлено, що результативним способом у реалізації академічного письма може бути написання власних оригінальних академічних текстів за наданими рекомендаціями та зразками, типовими зворотами мови, усталеними словесними конструкціями. З'ясовано, що основними принципами побудови академічних текстів є принцип триад, нелінійний принцип, композитний принцип. Визначено, що будь-який науковець має на меті у межах визначено наукового напрямку розв'язати одну чи декілька проблем наукового дослідження, які у більшості випадків виникають з потреб розвитку суспільства та його окремих індивідів. На основі проведеного дослідження з'ясовано, що правильний, обґрунтований вибір проблеми наукового дослідження визначається запорукою його майбутнього успішного завершення. Результати можуть бути спрямовані на подальше дослідження ключових аспектів академічної доброчесності в процесі формування академічних текстів.*

Ключові слова: *академічне письмо, наукова публікація, науковець.*

Актуальність (Introduction).

Академічне письмо протягом багатьох століть відрізнялося елітарністю та відірваністю від основної мови держави, будучи ознакою освічених людей благородного походження, джерелом наукової термінології для мов Європи та показником неперевершених результатів у генеруванні нових знань, ідей та досягнень у різних сферах життєдіяльності народу, носія даної мови. Стрімкий науково-технічний прогрес, промислова революція Англії XVIII ст. перетворили англійську мову на мову академічного письма, яка поступово стала проникати у мови Європи, зокрема українську мову,

привносячи до неї свої конвенції та правила. Бурхливий науково-технічний розвиток Великої Британії наприкінці XIX та на початку XX ст. зробили англійську мову – мовою міжнародного спілкування, яка як домінуюча утвердилася в академічному письмі інших мов світу. Згодом ознака елітарності перетворилася на атрибут наукового дискурсу, тобто організації, оформлення та вербалізації знань академічного характеру з урахуванням особливостей наукової діяльності та специфіки мови.

Навички академічного письма та професійної комунікації є важливим чинником у процесі створення наукового доробку майбутніми науковцями.

© Боярчук С. В., Вакулєнко В. Л.

HUMANITARIAN STUDIOS: PEDAGOGICS, PSYCHOLOGY, PHILOSOPHY Vol 13(3) 2022

Оскільки академічне письмо сприяє усвідомленню необхідності дотримання норм методичної культури, академічної доброчесності та загальнолюдських принципів моралі у процесі своєї наукової діяльності, тому актуальним є дослідження особливостей створення академічних текстів, їх структура та підготовка до публікації.

Аналіз останніх досліджень та публікацій (Analysis of recent researches and publications). Тематику дослідження особливостей створення академічних текстів, їх структура та підготовка до публікації досліджує значна чисельність науковців. Зокрема, наукові праці Н. М. Духаніна, В. М. Пивоварова, Т. В. Лютого, О. С. Денисова, Р. Ф. Бруханського, Г. П. Євсєєвої, М. В. Савицького, присвячені аналізу деяких аспектів та особливостей формування академічних текстів, структури академічного письма, а також підвищення якості інтелектуальних текстових продуктів.

Мета (Purpose). Метою роботи є дослідження особливостей створення академічних текстів, їх структура та підготовка до публікації. Для досягнення мети визначено наступні завдання:

1. проаналізувати нормативно-правову базу, яка регулює академічне письмо;
2. визначити принципи побудови академічних текстів;
3. проаналізувати важливість вибору актуальної тематики дослідження;
4. дослідити процедуру підготовки текстів до публікації. При проведенні дослідження були використані загальнонаукові й спеціальні методи дослідження, зокрема аналіз і синтез, порівняння, узагальнення, системно-структурний аналіз.

Результати (Results). З-за сучасних кондицій відсутнє єдине трактування та розуміння поняття «академічне письмо» і хто його повинен викладати, проте науковці погоджуються, що потрібно цілеспрямовано готувати педагогів / фахівців, які викладатимуть

«академічне письмо» як окрему дисципліну чи кредитний модуль [1]. Мовна і мовленнєва компетентність залишається важливою складовою для оформлення наукових результатів [2], проте розширюється сфера вимог до формування саме академічного тексту. Академічне письмо передбачає не тільки майстерне володіння словом як одним із головних засобів професійної та наукової діяльності, а й набуття конкретних умінь і навичок щодо критичного мислення, спроможності віднаходити найбільш правильні мовні засоби для викладу теоретичних суджень, могли віднаходити переконливі докази, аргументувати власні погляди, чітко викладати їх, формулювати власні думки, обґрунтовувати висловлені нові ідеї, презентувати результати наукових пошуків у вигляді академічних текстів. Досить важливим являється формування саме якісного наукового продукту, що виражається в здатності представляти текст відповідно до вимог наукової мови, норм сучасної української літературної мови, особливостей наукового стилю. Водночас академічний текст повинен бути відредагованим, повинні бути дотримані всі технічні вимоги до його оформлення, правильно подано бібліографічний опис, належним чином подані посилання тощо [3].

По-перше, варто пам'ятати, що основна мета академічного тексту – донести до читача авторську думку, результати, отримані під час дослідження, а також зацікавити читача та спонукати його до подальшої дискусії. Тому при виборі напрямку дослідницької роботи тема повинна бути актуальною, як з практичної, так і з теоретичної точки зору. Важливо, щоб тема була доцільною для реалізації, а також перспективною для подальшої роботи в цьому напрямку в науковому середовищі. Зрозуміло, що необхідно забезпечити автора відповідними первинними матеріалами. Звичайно, тема повинна цікавити дослідника, який стимулює пошукову ініціативу.

Необхідно окреслити план та етапи основних заходів подальшої роботи над темою, тому для їх реалізації необхідно передбачити: обґрунтування теми, вибір об'єкта та визначення мети дослідження; підбір та аналіз наукової літератури з обраної теми; розробка гіпотези; складання плану та структури роботи, розробка програми та методики дослідження; створення власної бази дослідницького матеріалу; проведення дослідницького експерименту в лабораторіях, пошукових експедиціях тощо; створення експериментальної бази; проведення дослідження та узагальнення його результатів, формулювання висновків; оформлення науково-дослідної роботи; огляд роботи; захист отриманих результатів. Тому, написання наукової роботи вимагає, по-перше, чіткого уявлення про рівень розробленості досліджуваної теми в науці.

Академічний текст визначається авторами як цілісний комунікативний блок, що має чітку, логічну структуру, своєрідний каркас із внутрішньо завершеними частинами, насичений актуальною термінологією, оформлений відповідно до вимог наукового стилю, зміст якого виражається за допомогою спеціальної наукової термінології та мовних засобів [4].

До нормативно-правової бази, яка регулює академічне письмо належать наступні законодавчі акти: Конституція України, Цивільний кодекс України, Цивільно-процесуальний кодекс України, Кримінальний кодекс України, Кримінально-процесуальний кодекс України, Господарсько-процесуальний кодекс України, Кодекс законів про працю України, Закон України «Про охорону прав на винаходи», Закон України «Про корисні моделі, промислові зразки», Закон України «Про авторське право і суміжні права», Закон України «Про освіту», Закон України «Про вищу освіту», Закон України «Про наукову і науково-технічну експертизу», Закон України «Про науково-технічну діяльність», Закон України «Про професійних

творчих працівників та творчі спілки», Етичний кодекс ученого України, Бухарестська декларація етичних цінностей і принципів вищої освіти в Європі, Європейська хартія дослідників, Європейський кодекс дослідницької доброчесності та інші нормативно-правові документи, в яких визначається регулювання сфери інтелектуальної власності, наукової діяльності, авторські права та академічна доброчесність як показник особистої культури здобувача освіти, молодого вченого, що потребує цілеспрямованого формування і базується на принципах, відмічених у даних нормативно-правових документах.

Результативним способом у реалізації академічного письма може бути написання власних оригінальних академічних текстів за наданими рекомендаціями та зразками, типовими зворотами мови, усталеними словесними конструкціями тощо. Це стосується як культури підготовки фахівця загалом, так і мовленнєвої компетентності зокрема. Отже, важливо створити такі умови навчання, щоб у здобувачів освіти не було причин вдаватися до механічного копіювання тексту, привласнювати чужу інтелектуальну власність, не порушувати авторські права. Важливо розуміти негативність подібних явищ, знатися на законодавстві, усвідомлювати міру відповідальності, дотримуватися академічної етики та доброчесності, знати закони реалізації своїх прав і вимоги щодо виконання зобов'язань. Варто зауважити, що академічне письмо вимагає точності у викладі матеріалу, що досягається правильним слововживанням, логічною досконалістю, аргументованістю викладу, доказовістю, безособовим тоном у викладі матеріалу, уникнення емоційності та індивідуальних авторських рис [3].

До основних принципів побудови академічних текстів належать:

– принцип триад характеризується слідуванню головному закону діалектики теза-антитеза-синтез, аналіз

двох об'єктів, оскільки можна третім додати порівняння, або спочатку розглянуть сильні, потім слабкі сторони, потім – рекомендації з покращення чи оптимізації, тощо. Трикомпонентна модель академічного тексту, що складається з таких ключових елементів метатексту, як вступ, обговорення та висновки називають сендвіч-технологією або моделлю гамбургера. За своєю структурою вступ і висновки є симетричними складовими «зверху і знизу», між якими знаходиться основна частина – дискусія. Елементи метатексту мають загальноприйнятий внутрішній логічний порядок – «скелет», який нарощується додатковими текстовими компонентами залежно від дисциплінарної специфіки. Однак варто розуміти, що булочка представленого гамбургера сприймається як вступ і висновки, які підкріплюють весь текст. Завдяки їм текст упорядковується за певною каркасною структурою тексту. Однак важливо пам'ятати, що це спосіб організації змісту академічного тексту [4];

– нелінійний принцип не визначається простою можливістю скласти план тексту, а характеризується чітким розділенням функціонального навантаження частин тексту, відсутністю взаємозамінності та принципове значення послідовності. Нелінійний принцип робить академічний текст підвладним інженерному проектуванню та схожим на будинок з різними комунікаційними системами, фундаментом та монолітним стрижнем, що несе навантаження чи на веб-сайт з його функціональною та файловою структурою;

– композитний принцип дозволяє створити максимально універсальну та абстрактну систему організації тексту, відповідно до якої уся мета-лінгвістична

та мовна складність моделі тексту описується трьома аспектами: фокус, організація, механіка [5].

Оскільки наукове дослідження є складним і багатограним процесом, у якому поєднуються організаційні, технічні, економічні, правові і психологічні аспекти, зокрема кінцева мета, предметна сфера, інформаційне, методичне, програмне і технічне забезпечення, час реалізації задачі, витрати на реалізацію задачі тощо. Співвідношення означених аспектів у кожному науковому дослідженні має неповторну специфіку. Дослідження варіюються за цільовим призначенням, джерелами фінансування і термінами проведення, оскільки потребують належного забезпечення.

Будь-який науковець має на меті у межах визначено наукового напрямку розв'язати одну чи декілька проблем наукового дослідження, які у більшості випадків виникають з потреб розвитку суспільства та його окремих індивідів. Встановлено, що правильний, обґрунтований вибір проблеми наукового дослідження визначається запорукою його майбутнього успішного завершення.

У відповідності до результатів ознайомлення зі станом обраної наукової проблематики у разі схвалення обґрунтованого рішення стосовно її подальшого дослідження, формулюють тему наукового дослідження як назву того аспекту проблеми, який потребує дослідження. За допомогою ключових понять і сутнісних зв'язків між ними тема виражає головну ідею, мотив, скерування наукового дослідження. Вважаємо, що правильний вибір теми наукового дослідження – це вже наполовину забезпечена успішна її реалізація.

При обранні теми дослідник особливу увагу приділяє вимогам, які відображені на рисунку 1.

Основні вимоги, яких повинен дотримуватися дослідник
<p>По-перше, тема має бути актуальною, містити елементи новизни, бути перспективною. Актуальність теми полягає у її важливості, значущості в даний час. Визначити актуальність теми теоретичного дослідження може лише досвідчений учений відповідної галузі або науковий колектив. Це пояснюється відсутністю чітких критеріїв для встановлення рівня актуальності означених досліджень та необхідністю широкої обізнаності з проблемою. Актуальність прикладних наукових розробок визначати легше, оскільки більш актуальною буде та тема, яка забезпечує вищий економічний ефект.</p>
<p>По-друге, при виборі теми дослідник повинен враховувати наявність теоретичної бази, завдяки якій він може мати максимально повну уяву про те, що в галузі вже зроблено і що необхідно зробити. Тобто, щоб обрати тему, дослідник повинен познайомитися з фундаментальною літературою з теми. Причому таке ознайомлення здійснюється, як правило, в ретроспективному плані, тобто від останніх за часом джерел до більш ранніх. Працюючи з теоретичними джерелами, треба пам'ятати, що в кожному з них, особливо в частині формулювання загальних висновків, присутній момент суб'єктивного. А це означає, що читати треба праці різних авторів, у тому числі й зарубіжних.</p>
<p>По-третє, вибираючи тему, слід враховувати можливість її виконання саме в цьому ЗВО чи науковій установі. Справа в тому, що кожна кафедра, будь-який інший науковий підрозділ, як правило, має свій профіль, кваліфікацію і компетентність. Відповідна спеціалізація наукових досліджень цілком виправдана, оскільки сприяє підвищенню теоретичного рівня досліджень, поліпшенню їх якості та зростанню ефективності. Проте в окремих випадках наукові колективи свідомо йдуть на виконання непрофільних тем, близьких до основної тематики. Робиться це з міркувань розвитку ініціативи і творчості, виключення монополізму, що може мати місце при вузькоспеціалізованій тематіці досліджень окремих колективів.</p>
<p>По-четверте, при виборі теми наукового дослідження слід враховувати зв'язок її з конкретними планами, основними потребами на даному етапі. Адже будь-яка тема в кінцевому підсумку варта дослідження тільки за умови, що отримані результати будуть впроваджені у практику, тобто дістануть відповідне застосування. Якщо на етапі обрання теми стає зрозуміло, що результати дослідження не будуть впроваджені, то таку тему розробляти не варто. Безпомилково визначитися в цьому питанні досліднику можуть допомогти відвідування великих підприємств, галузевих та академічних інститутів, кафедр споріднених ЗВО. Доцільно також скористатися консультаціями провідних учених і практиків.</p>

Рис. 1. Основні вимоги, яких повинен дотримуватися дослідник

Примітки: сформовано автором на основі джерела: [6].

При виборі теми наукового дослідження необхідно пам'ятати про те, що в процесі подальшої діяльності можливі деякі її уточнення. Причому потребу в цьому дослідник може відчувати вже на етапі складання плану дослідження [6]. Варто відзначити, що на державному рівні здійснюється процедура регулювання головних вимог до наукових публікацій, на основі низки нормативних документів, які визначають відповідні вимоги до академічних текстів. Зокрема, постанова Президії ВАК України «Про

підвищення вимог до фахових видань, внесених до переліків ВАК України» [7] суворо регламентує структурні особливості наукової публікації, а саме: постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями; аналіз останніх досліджень і публікацій; постановка завдання чи формування мети наукового дослідження; виклад основного матеріалу, висновки, джерельна база дослідження. На рисунку 2 відображений

© Боярчук С. В., Вакуленко В. Л.

аналіз структурних особливостей наукової публікації.

Необхідною передумовою в будь-якому науковому дослідженні є взаємозв'язок змісту і форми. У змісті розкривається предмет міркування чи викладу – тема, а також подається наукове бачення автора – ідея. Форма наукового тексту вибудовується за допомогою чіткої структури, ілюстративного матеріалу, класифікації джерел, бібліографічною опису тощо. Ознаками наукового мовлення, і тексту наукового дослідження зокрема, є логічність, ясність,

стислість, точність наукової термінології, вірогідність вихідної інформації, критичність у відборі фактів, доказовість змісту тексту, завершеність (цілісне розкриття одного або кількох питань), логічність і обґрунтованість висновків, наявність міркувань і посилань. Вагомими ознаками структури наукового тексту є зв'язність і цілісність. Зв'язність досягається за допомогою інтонаційно-сислової єдності, яка може бути оформлена як зовнішніми, так і внутрішніми засобами. Зовнішні засоби коригуються граматичними і лексичними нормами, а внутрішні – семантичними (значеннєві).

Структурні особливості наукової публікації
<p>1. Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями полягає у обґрунтуванні актуальності теми чи проблеми дослідження, з'ясуванні її науково-практичного значення для розвитку вказаної наукової галузі, зосередження уваги на найважливіших завданнях, що постають перед науковцями, дослідниками вказаної проблеми. Існування вашої роботи (академічного тексту) передбачає, що існує невирішена або нова наукова проблема, якій ви присвятили свою роботу. У цьому випадку вам необхідно представити стислу презентацію за станом даної галузі науки з цитатами з актуальної літератури.</p>
<p>2. Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання вказаної проблеми і на які спирається автор, передбачає огляд літератури, критичний її аналіз, виділення суттєвого, оцінювання того, що зробили раніше інші дослідники, що привернуло увагу науковців, але не стало об'єктом їхнього докладного аналізу, висвітлення позитивних рішень у порушеній проблематиці та виокремлення невирішених раніше частин загальної проблеми, котрим присвячується означений академічний текст. У даній частині повинно стати зрозумілим, що ви провели аналіз всього зазначеного у посиланнях.</p>
<p>3. Постановка завдання чи формування мети академічного тексту це виклад проміжного результату, якого планує досягти автор на конкретних етапах виконання наукової роботи, це запланований кінцевий результат, якого прагне досягти автор, виконуючи дослідження. Мету наукового дослідження визначають на основі детального опису означуваної теми.</p>
<p>4. Виклад основного матеріалу дослідження є повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів з зазначенням розрахунків, аналізу експериментальних досліджень, опис самого процесу дослідження, математичний розрахунок, що стосується вказаної теми, тощо. Практична цінність, що підтверджує значущість теоретичних та методичних розробок автора для використання в життєдіяльності людини у конкретно визначеній галузі.</p>
<p>5. У Висновках наукового дослідження формулюється основний умовивід автора, підсумок певного етапу в дослідженні означеної проблеми, рекомендації та їх значення для теорії і практики у зазначеній галузі, суспільна значущість; коротко накреслюються перспективи подальших розвідок з теми.</p>

Рис. 2. Структурні особливості наукової публікації

Примітки: сформовано автором на основі джерела: [8].

Домінуючим є внутрішній зв'язок, оскільки базується на спільності предмета опису, який є тим «стрижнем», що проходить через увесь текст, відповідає авторському аспекту, має лінійно-знакове і ментально-розумове (ментально-

когнітивне) сприйняття та переосмислення зовнішньої інформації [8].

Після того, як дослідник зібрав наукові дані, проаналізував їх, зробив висновки, то він має опублікувати результати наукових досліджень одним із

можливих способів, наприклад, у вигляді наукової статті або тез. При цьому він має чітко розрізняти, яку частину роботи виконав сам, а які дані запозичив у інших науковців і зазначити це [6]. Підготовлений текст до публікування повинен бути написаним на актуальну тематику, містити обґрунтування мети і статистично оброблені результати власних наукових досліджень, що раніше не публікувалися в інших виданнях і не розглядалися редакційними колеґіями інших видавництв. Академічний текст приймається до розгляду і передається на рецензування тільки при наявності повного пакету документів і повних авторських даних, та повинні бути оформленими до відповідних вимог відповідного журналу.

Висновки і перспективи (Discussion). Проведений аналіз матеріалу дозволив дійти висновку про те, що особливості створення академічних текстів, їх структура та підготовка до публікації є найважливішою практичною потребою з-за сучасних кондицій. Компетентність фахівців стосовно особливостей академічного письма, його структури та вимог до нього, мовної специфіки що надасть змогу уникнути багатьох помилок у професійній сфері, сприятиме створенню якісного академічного тексту, слугуватиме доказом високої фахової культури, загальної професійної підготовки. З'ясовано, що аргументованість, логічна побудова тексту, його довершеність, доказовість, дотримання як нової редакції Українського правопису загалом, так і норм мови, вимог культури мови, академічного письма, наукового стилю української мови зокрема, дозволять досягти очікуваного результату в освітньому процесі, науковій діяльності, у створенні академічних текстів.

Практичне значення проведеного дослідження полягає в тому, що висновки та рекомендації, розроблені авторами та запропоновані в статті, можуть бути використані для забезпечення створення якісних академічних текстів.

Подальші перспективи дослідження можуть бути скеровані на дослідження ключових аспектів академічної доброчесності в процесі формування академічних текстів.

Список використаних джерел

1. Духаніна Н. М. Академічне письмо: проблеми, процеси, підходи. *Психологічні, педагогічні та організаційні умови запровадження європейських стандартів освіти в Україні*. 2018. С. 328-336.
2. Пивоваров В. М. Формування мовних компетентностей у гуманітарній складовій підготовки здобувачів наукового ступеня доктора філософії: *Наукові записки Нац. ун-ту «Острозька академія»: Серія «Філологія»*. Острог: Вид-во НаУОА, 2018. Вип. I (69). Ч. 2. С. 87–91.
3. Пивоваров В. М. Мовленнєва компетентність фахівців у галузі права в академічному письмі. *Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції «Сучасна філологія: теорія та практика»*. Київ: Нац. акад. СБУ, 2022. С. 19-24.
4. Мукан Н., Козубська С. Специфіка побудови академічного тексту. *Mountain school of Ukrainian Carpaty*. 2021. № 24. С. 20-23.
5. Лютий Т. В., Денисова О. С. Академічне письмо та оприлюднення наукових результатів: навчальний посібник (для магістрантів ...) / укладачі Лютий Т. В., Денисова О. С. Суми: СумДУ, 2019. 186 с.
6. Бруханський Р. Ф. Методологія наукових досліджень і викладання облікових дисциплін: конспект лекцій (для студентів спеціальності „Облік і оподаткування”) / Р. Ф. Бруханський. Тернопіль: ТНЕУ, 2016. 114 с.
7. Про підвищення вимог до фахових видань, внесених до переліків ВАК України. Постанова Президії ВАК України від 15.01.2003 № 7-05/1. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v051330-03#Text> (дата звернення 09.10.2022).

8. Євсєєва Г. П., Савицький М. В. Основні вимоги до якісного оформлення наукових публікацій. *Вісник Придніпровської державної академії будівництва та архітектури*. 2014. № 8. С. 53-62.

References

1. Dukhanina, N. M. (2018). Akademichne pysmo: problemy, protsesy, pidkhody. [Academic writing: problems, processes, approaches]. *Psykhologichni, pedahohichni ta orhanizatsiini umovy zaprovadzhennia yevropeiskykh standartiv osvity v Ukraini*. pp. 328-336. [in Ukrainian].
2. Pyvovarov, V. M. (2018). Formuvannia movnykhkompetentnosti u humanitarnii skladovii pidhotovky zdobuvachiv naukovooho stupenia doktora filosofii. [The formation of language competences in the humanitarian component of the training of candidates for the scientific degree of Doctor of Philosophy]: *Naukovi zapysky Nats. un-tu «Ostrozka akademiia»: Seriia «Filolohiia»*. Ostroh: Vyd-vo NaUOA, Vyp. I (69). Ch. 2. pp. 87–91. [in Ukrainian].
3. Pyvovarov, V. M. (2022). Movlennieva kompetentnist fakhivtsiv u haluzi prava v akademichnomu pysmi. [Speech competence of specialists in the field of law in academic writing]. *Materialy Vseukrainskoi naukovo-praktychnoi konferentsii «Suchasna filolohiia: teoriia ta praktyka»*. Kyiv: Nats. akad. SBU, pp. 19-24. [in Ukrainian].
4. Mukan N., Kozubska S. (2021). Spetsyfika pobudovy akademichnoho tekstu. [Specificity of academic text construction]. *Mountain school of Ukrainian Carpaty*. № 24. pp. 20-23 [in English].
5. Liutyi T. V., Denysova O. S. (2019). Akademichne pysmo ta opryliudnennia naukovykh rezultativ. [Academic writing and publication of scientific results]: navchalnyi posibnyk (dlia mahistrantiv ...)/ukladachi Liutyi T. V., Denysova O. S. Sumy: SumDU, 186 p. [in Ukrainian].
6. Brukhanskyi, R. F. (2016). Metodolohiia naukovykh doslidzhen i vykladannia oblikovykh dystsyplin. [Methodology of scientific research and teaching of accounting disciplines]: konspekt lektsii (dlia studentiv spetsialnosti „Oblik i opodatkuvannia”) / R. F. Brukhanskyi. Ternopil: TNEU, 114 h. [in Ukrainian].
7. Pro pidvyshchennia vymoh do fakhovykh vydan, vnesenykh do perelikiv VAK Ukrainy. (2003). [On raising the requirements for professional publications included in the lists of the State Council of Ukraine]. Postanova Prezydii VAK Ukrainy vid 15.01.2003 № 7-05 / 1. URL: https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v05_1330-03#Text [in Ukrainian].
8. Ievsieieva, H. P., Savytskyi, M. V. (2014). Osnovni vymohy do yakisnoho oformlennia naukovykh publikatsii. [Basic requirements for quality design of scientific publications]. *Visnyk Prydniprovskoi derzhavnoi akademii budivnytstva ta arkhitektury*. № 8. pp. 53-62 [in Ukrainian].

**FEATURES OF THE CREATION OF ACADEMIC TEXTS, THEIR STRUCTURE
AND PREPARATION FOR PUBLICATION****Boyarchuk S. V., Vakulenko V. L.**

Abstract. *Solving the problem of the formation of academic texts is one of the keys to creating an effective system for ensuring the quality of education and science. Today, these questions are the subject of research by both foreign and domestic scientists, since the peculiarities of creating academic texts are a multifaceted and complex phenomenon. The research used general scientific (generalization, comparison, induction and deduction) and empirical-theoretical methods (analysis, synthesis). The use of system-structural analysis made it possible to distinguish the main features of the creation of academic texts, their structure and preparation for publication. It has been established that writing one's own original academic texts according to the provided recommendations and samples, typical turns of speech, and established verbal constructions can be an effective way to implement academic writing. It was found that the main principles of constructing academic texts are the principle of triads, the non-linear principle, and the composite principle. It is determined that any scientist aims to solve one or more problems of scientific research, which in most cases arise from the needs of the development of society and its individual individuals, within the limits of a defined scientific direction. On the basis of the conducted research, it was found that the correct, justified choice of the problem of scientific research is determined by the guarantee of its future successful completion. The results can be directed to the further research of key aspects of academic integrity in the process of formation of academic texts.*

Keywords: *academic writing, scientific publication, scientist.*